

Chiến Tranh Hay Hòa Bình?

Tình trạng hiện tại của Iraq và Hoa Kỳ đang sắp sửa bùng nổ, có một số người cho rằng đây có thể dẫn tới Chiến Tranh Thế Giới Thứ Ba. Vì vậy mà có nhiều người đã và đang tìm mọi cách để chống lại việc Hoa Kỳ đánh Iraq bằng cách xuống đường biểu tình.

Những người có niềm tin Cơ Đốc hay không đều đứng ở hai bên của cuộc biện luận này. Dưới đây tôi xin trình bày hai phía cạnh của cuộc biện luận này.

I. Đối với những người muốn hòa bình, thì chiến tranh lúc nào cũng sai cả, và có hai lập luận được đưa ra:

1. Lập luận có tính chất đạo đức
2. Lập luận theo Thánh Kinh

1. Lập luận có tính chất đạo đức

Chiến tranh gây ra nhiều đau khổ, đói kém, bệnh tật, chết chóc. Chiến tranh là từ sự tham lam mà ra. (Giacơ 4:1-2 'Vì Đâu sinh ra những cuộc chiến Đấu, tranh chấp giữa anh chị em? Không phải do những ham muốn Đang Đấu tranh với nhau trong chi thể của anh chị em sao?') Trong trường hợp này, một số người cho rằng Hoa Kỳ muốn đánh Iraq là vì dầu hỏa. Chiến tranh sanh ra chiến tranh, chiến tranh nhỏ trở thành chiến tranh lớn, chiến tranh ngục trở thành chiến tranh bùng nổ.

2. Lập luận theo Thánh Kinh:

Xuất.20:13 'Không được giết người.'

Điều răn này áp dụng cho tất cả mọi người, bạn hay là thù, vì con người được dựng nên hình ảnh của Đức Chúa Trời, cho nên hề giết người là sai. Và chiến tranh lúc nào cũng giết người, không cần biết ai phải trái. Hơn nữa Thánh Kinh dạy chúng ta phải yêu kẻ thù mình. Lấy mạng sống của một người là đi ngược lại với lòng yêu thương mà Đức Chúa Trời dạy trong Thánh Kinh. Những người muốn hòa bình cũng cho rằng, dùng sức mạnh chống lại đều ác là sai. Không bao giờ chúng ta dùng sức mạnh của thân thể vật chất để chống lại, nhưng phải dùng sức mạnh tâm linh như tình yêu thương, như Chúa Jêsus dạy Mathi.5:39 'Nhưng Ta bảo các con: Đứng chống cự kẻ ác. Nếu ai vả má bên phải, hãy Đưa luôn má bên kia cho họ.'

II. Đối với những người muốn chiến tranh

Đây là những lý do mà những người muốn chiến tranh giữa Iraq với Hoa Kỳ cùng những nước đồng minh đưa ra:

Là người có niềm tin Cơ Đốc, chúng ta cần phải xem xét kỹ lưỡng những điều dưới đây:

1. Có một số chiến tranh mà chúng ta không thể ủng hộ hoặc tham dự. Vì những cuộc chiến tranh đó không chính đáng, bất chính, hoặc sai. Thí dụ như, quốc gia thứ nhất muốn chiếm lấy quốc gia thứ nhì, chẳng hạn như vào Thế Chiến Thứ II, Hitler muốn chiếm lấy những quốc gia ở Âu châu. Hoặc là vào năm 1991, Iraq muốn chiếm lấy Kuwait, để rồi chiếm lấy Saudi Arabia luôn.

Mặc dầu Thánh Kinh có dạy hết thảy chúng ta cần phải tuân phục nhà cầm quyền.

1Phiơ.2:13-14 ***'Vì cố Chúa, hãy thuận phục mọi chế độ của loài người hoặc đối với vua là người có quyền hành tối cao, hoặc đối với các thống đốc là những người vua sai đến để trừng phạt những kẻ phạm pháp và khen ngợi những người lương thiện.'***

Rôma.13:1-2 ***'Mỗi người phải tùng phục các nhà cầm quyền trên mình, vì không có quyền uy nào không do Đức Chúa Trời đặt ra, và các nhà cầm quyền hiện có đều do Ngài thiết lập. Cho nên ai chống lại quyền uy là chống lại mệnh lệnh Đức Chúa Trời; những người chống nghịch ấy sẽ rước lấy hình phạt cho mình.'***

Nhưng đôi lúc Thánh Kinh cũng dạy chúng ta cần phải bất tuân nhà cầm quyền, đặc biệt là khi nhà cầm quyền làm những việc trái lại với đạo đức tối cao của Đức Chúa Trời. Chẳng hạn như:

Chúng ta thấy mấy bà mẹ bất tuân lệnh vua Pharaôn giết chết mấy đứa bé trai mới sanh. (Xuất.1)

Ba chàng trai Hêbơrê trẻ bất tuân lệnh vua thờ lại hình tượng. (Đaniên.3)

Đaniên bất tuân lệnh vua, mà tiếp tục cầu nguyện với Đức Chúa Trời mình. (Đaniên.6)

Và các sứ đồ vẫn tiếp tục giảng đạo, mặt dầu nhà cầm quyền cấm họ. (Côngvụ.5:29)

2. Mặc dầu chiến tranh gây ra nhiều đau khổ, đói kém, bệnh tật, chết chóc. Nhưng đôi lúc chúng ta cần phải chiến tranh, vì nếu không chiến tranh thì sẽ có nhiều người sẽ đau khổ hơn là đói kém, bệnh tật, và chết chóc. Chẳng hạn như trong trường hợp của Iraq chiếm lấy Kuwait vào năm 1991, và đặc biệt là đối với Hitler ở Thế Chiến Thứ II. Nếu chúng ta không chiến tranh, thì chúng ta là những người thiếu đạo đức.

3. Chiến tranh sắp xảy ra giữa Hoa Kỳ và Iraq không phải là về sự ham muốn về dầu hỏa như một số người tưởng, vì nếu Hoa Kỳ muốn chiếm lấy dầu hỏa ở vùng Trung Đông, thì chúng ta đã thấy điều đó vào năm 1991 rồi. Vì chúng ta biết rằng, sau cuộc chiến tranh thắng Iraq và giải phóng Kuwait, Hoa Kỳ đã rút lui ra khỏi Iraq và giúp Kuwait lập lại chính quyền mà không có dấu tích gì chiếm lấy dầu hỏa của Iraq và Kuwait cả.

4. **Cho rằng chiến tranh sanh ra chiến tranh, chiến tranh nhỏ trở thành chiến tranh lớn, chiến tranh ngụ ý trở thành chiến tranh bùng nổ.** Điều này hoàn toàn sai lầm, vì sau khi cuộc chiến tranh với Hitler, thì chúng ta có thấy chiến tranh nào xảy ra bởi chiến tranh đó không? Và cho rằng chiến tranh không thể ngưng chận được điều ác, thì cũng hoàn toàn sai luôn như trong Nguyệt San Linh Lực của Hội Thánh Giám Lý Số #108 và #110

đã cho rằng 'không có cuộc chiến nào xảy ra đúng đắn cả. Chiến tranh không mang lại một thế giới an toàn hơn và tốt hơn. Chiến tranh không phù hợp với những sự dạy dỗ của Chúa Cứu Thế Giê-su. Các Cơ-đốc nhân phải chống trả lại quyền lực của tội ác và sự bất chính bằng những thứ khí cụ khác - khí cụ tạo nên hòa bình'..v.v...

Trong Kinh Thánh và lịch sử có cho chúng ta thấy có những cuộc chiến tranh rất chính đáng, chiến tranh với Hitler và Sađam vào năm 1991 có đem đến cho thế giới an toàn hơn không? Đương nhiên là có. Mặc dầu chiến tranh không chấm dứt được điều ác trên thế giới này, nhưng chiến tranh có thể làm giảm bớt đi điều ác trên thế giới này. Chiến tranh có ngăn chặn được điều ác hay không, thì chúng ta hãy hỏi những người Do Thái còn sống sót qua những trại tập trung của Hitler, và những người đàn bà sống ở dưới sự cai trị của Taliban. Nếu chúng ta không dùng chiến tranh để chống trả lại quyền lực đối với Hitler và Sađam vào năm 1991, thì chúng ta chống trả bằng cách nào để ngăn chặn họ, ngồi xuống thương lượng với Hitler và Sađam? Những phần dưới chúng ta sẽ nói về vũ khí giết người, và lời dạy của Chúa Jêsus.

5. Thánh Kinh chẳng những không chống lại chiến tranh, mà đôi lúc ủng hộ chiến tranh nữa.

Cho rằng Thánh Kinh dạy 'Không được giết [người].' (Xuất.20:13), cho nên chúng ta không nên có chiến tranh. Lỗi áp dụng này không hợp lý với Thánh Kinh, động từ 'giết' này được dùng 49 lần trong Kinh Thánh Cựu Ước, và khi mỗi lần chữ này được dùng là nói về '**giết người vô tội**' (murder - NKV, NIV, NAS) đặc biệt với sự mưu tính trước. Chữ này không bao giờ dùng nói về loài thú, thiên sứ, quân địch trong chiến trận.

Trong Cựu Ước, chúng ta thấy những cuộc chiến tranh mà chính Đức Chúa Trời ra lệnh giết những dân bại hoại Canaan là kẻ thù của dân Ysơraên. Hơn nữa ở trang kế tiếp chúng ta thấy Đức Chúa Trời ra lệnh lấy mạng sống của những ai giết người vô tội 'Kẻ nào đánh chết một người, sẽ bị xử tử.' Xuất.21:12. Cho nên chúng ta không thể nào dùng điều răn thứ Sáu 'Không được giết [người]' để bắt bỏ đề tài chiến tranh. Việc lấy mạng sống của một ai giết người vô tội đã có trước thời kỳ luật pháp Môisê và vẫn còn trong thời kỳ Tân Ước. 'Hễ kẻ nào làm đổ máu người, thì sẽ bị người khác làm đổ máu lại; vì Đức Chúa Trời làm nên người như hình của Ngài.' (SángThế.9:6) 'Vì những người cai trị không phải để cho người làm lạnh sợ mà cho người ác khiếp sợ. Muốn khỏi sợ nhà cầm quyền, người hãy làm điều lành thì sẽ được họ khen ngợi. Vì nhà cầm quyền là đầy tớ của Đức Chúa Trời để giúp ích cho người. Nếu người làm dữ thì hãy sợ hãi vì họ cầm gươm không phải là vô ích; họ là đầy tớ của Đức Chúa Trời, kẻ thừa hành để giáng cơn thịnh nộ xuống kẻ làm ác.' (Rôma.13:3-4). Thanh gươm mà Phaolô nói đây rất rõ cho chúng ta thấy chẳng những để kèm giữ điều ác khỏi lan tràn, mà còn phạt kẻ làm tội ác nữa. Chính Phaolô công nhận điều này bằng cách ông trả lời với quan thống đốc Phêtu trong CôngVụ.25:11 rằng, 'Vậy nếu tôi phạm pháp hoặc làm gì đáng bị tử hình thì tôi không xin tha chết đâu! Nhưng nếu họ tố cáo vô bằng cứ thì không ai có quyền nộp tôi cho họ. Tôi khiếu nại lên Hoàng Đế!'. Còn Chúa Jêsus thì quả quyết điều này qua lời nói với quan thống đốc Philát trong

Giăng.19:10-11 **'Phi-lát nói với Ngài: Anh không chịu nói với ta sao? Hãy nhớ là ta có quyền tha mạng hay đóng đinh anh. Đức Giê-su trả lời: Ông chỉ có quyền trên Ta khi Đức Chúa Trời ban cho ông quyền đó.'** Có nghĩa là quyền lấy mạng sống của một người bởi nhà cầm quyền là do Đức Chúa Trời ban cho. Hơn nữa, nếu một người cho rằng để lấy mạng sống của một người là lúc nào cũng sai, và nếu người đó trước sau như một (consistent) thì trong trường hợp cướp vào nhà nửa đêm, và cứ để họ giết vợ con mình trong khi mình có thể bảo vệ được. Đặc biệt là đối với một số người Cơ đốc, thì họ lý luận rằng, "tại sao giết chết kẻ ác đó để đưa xuống địa ngục đời đời, khi để cho kẻ ác đó giết chết vợ con mình để đưa vào thiên đàng đời đời thì có phải tốt hơn sao."

6. Về bài giảng trên núi của Chúa Jê-sus trong Mathi.5:39 'Nhưng Ta bảo các con: Đừng chống cự kẻ ác. Nếu ai vả má bên phải, hãy đưa luôn má bên kia cho họ.' Có 5 điểm mà chúng ta cần phải hiểu trong đoạn văn này:

(1) Đối với một người thường dùng tay phải để vả má bên phải của người khác, thì người đó phải dùng phía sao của bàn tay để vả. Cho nên ở đây Chúa Jê-sus chỉ nói về sự lăng mạ hay sỉ nhục mà thôi chứ không phải đụng chạm đến tính mạng.

(2) Đối với người Do Thái, vả vào mặt là một sỉ nhục như phung nước miếng vào mặt vậy, cho nên ý Chúa nói rằng nếu có ai muốn sỉ nhục, hay làm xấu hổ người thì cứ để cho họ sỉ nhục. Chớ không phải là nếu ai muốn giết người thì để họ giết luôn vợ con người. Sự sỉ nhục cá nhân này hoàn toàn khác với sự tự vệ hay bảo vệ khỏi bị cướp hay hãm hiếp đến tính mạng.

(3) Nếu một người dịch khúc Kinh Thánh này theo nghĩa đen (literally), thì cũng trong khúc Kinh Thánh này ở mấy câu trên 5:29-30 chúng ta cũng cần phải móc mắt mình ra nếu mắt làm cho mình phạm tội, hoặc chặt tay đi nếu tay làm cho mình phạm tội.

(4) Khi Chúa Jê-sus bị vả trên mặt trong Giăng.18:22, thì Ngài không đưa mặt bên kia nữa cho họ vả, nhưng ngài hỏi người đó rằng, nếu ta nói sai thì người vả, nhưng ta nói đúng thì tại sao người vả?

(5) Trong đoạn văn này Chúa Jê-sus không cấm chúng ta dùng gươm để bảo vệ mình, hoặc dùng gươm để bảo vệ sự công bình cho dân chúng.

Điều này cho thấy rằng, chúng ta không thể nào dùng câu Kinh Thánh này để biện hộ cho quan điểm hòa bình được.

7. Trong Mathi.26:52 Chúng ta biết rằng, Chúa Jê-sus la rầy các môn đồ không được dùng gươm giáo để giảng đạo. Nhưng chúng ta cũng phải biết rằng trong Luca.22:36 Chúa Jê-sus cũng bảo các môn đồ rằng nếu không có gươm thì bán áo mà mua (G:machaira - gươm nhỏ dùng cho những người di chuyển), câu này chắc chắn không phải chỉ về 'gươm thuộc linh' vì trong Luca.22:38 các sứ đồ hiểu là gươm thật. Nếu Chúa Jê-sus cấm không được dùng gươm giáo, thì Chúa bảo các môn đồ mua gươm để làm gì? Có thể dùng để bảo vệ cho chính mình hoặc thú dữ hoặc tự vệ. Dầu thế nào đi nữa, chúng ta cũng không dùng câu Kinh Thánh này để bác bỏ chiến tranh.

8. Có người nói rằng hãy tập theo gương Chúa Jê-sus, khi bị người ta đánh đập, miễn nhiệt, thậm chí treo trên cây thập tự, mà không tìm cách tự vệ lấy mình. Chúng ta cần phải biết rằng trường hợp Chúa Jê-sus hoàn toàn khác, vì Ngài giảng trần là vì tội lỗi của nhân loại, và được sanh ra với một lý do duy nhất, đó

là để bị người ta đánh đập, mẫn nhiệt, và để rồi bị treo trên thập tự. Nhưng nhớ rằng trong chức vụ, khi chưa đến giờ phải chết, trong Giăng.8:59 cho chúng ta biết là Ngài thoát đi khi người ta muốn ném đá Ngài.

9. Trong Luca.3:14 Khi Giăng Baptít giảng đạo, thì có mấy người lính sau khi ăn năn và hỏi Giăng phải nên làm gì? Giăng không bảo họ là phải rời hàng ngũ binh lính mình, nhưng ngược lại Giăng bảo họ nên trở thành một người lính tốt hơn.

10. Trong Thánh Kinh Cựu Ước Sángthế.14 chúng ta thấy Ápraham dùng gươm giáo đánh với vua Kêrôlaome và các vua đồng minh để giải cứu Lót, và được vua Salem (Jerusalem Thi.76:2) chúc phước. Trong 1Samu.23 chúng ta cũng thấy câu chuyện về dân Philitin hãm đánh thành Kêila (là một thành của Giuđa), lúc dân Ysơraên vừa gặt lúa sông thì dân Philitin bèn đến cướp bóc. David bèn cầu vấn với Đức Chúa Trời để đi giải cứu thành Kêila, và Đức Chúa Trời cho phép.

11. Một trong những danh hiệu của Đức Chúa Trời trong Cựu Ước là 'Đức GiêHôVa Vạn Quân' (the Lord of Hosts). Trong Cựu Ước có 236 lần nói đến danh hiệu này. Danh hiệu này nói lên sự quyền năng của Đức Chúa Trời là Đấng chỉ uy của dân DoThái. Hơn nữa trong thời kỳ các quan xét, Chúa đã dấy lên và xúc dầu cho những người như Samson, Deborah, Gideon để chiến trận cùng dân Canaan. Và trong Hêbơơ đoạn 11 có liệt danh những người này là anh hùng đức tin.

12. Khi Đức Chúa Trời ra lệnh cho dân Ysơraên tiêu diệt dân bại hoại Canaan thì ngoài ý muốn đó chúng ta không thấy ý muốn nào khác, và Giôsuê đã làm điều đó (Lêvi.18:25-27; Phục.20:16-18). Chẳng những Đức Chúa Trời ra lệnh diệt trừ dân Canaan vì sự bại hoại của họ. Nhưng Kể cả sau khi Ysơraên và Giuđa chia ra, trong 2Sứký.13 ghi lại rằng khi Ysơraên xâm lược đánh Giuđa, thì Đức Chúa Trời đã phó Ysơraên vào tay Giuđa. Và trong 2Sứký.20 Đức Chúa Trời cũng phó Moab và Ammon vào tay Jehoshaphat khi Moab và Ammon xâm lược Giuđa.

13. Thánh Kinh dạy chúng ta 'Nếu có thể được, anh em hãy hết sức sống hòa thuận với mọi người.' (Rôma.12:18). Nhưng đôi lúc có những người hay quốc gia không muốn hòa bình mà muốn chiến tranh. Vì trong lòng họ chứa đầy điều ác. Nếu chúng ta có thể ngăn chặn được điều ác mà không làm, thì chúng ta là những người giống như họ. Nếu chúng ta có thể ngăn chặn được một vụ giết người mà không làm, thì chúng ta không có đạo đức. Khi chúng ta có thể ngăn chặn được một vụ cướp giựt hay hãm hiếp mà không làm, thì chúng ta là người ác. Cho nên người biết mà không ngăn chặn người làm, cả hai đều giống nhau. Như triết gia Socrate nói rằng, 'Muốn để cho điều ác thắng, thì chỉ cần người tốt không làm gì cả.' (for evil to triumph, is for good man to do nothing.)

14. Một số người cho rằng, tình yêu thương thật và gươm giáo không thể nào đi song song được, chúng ta chỉ cầu nguyện mà thôi. Hãy cầu nguyện để chúng ta khỏi cần cảnh sát, khỏi cần quân lính, khỏi cần súng ống, và khỏi cần khóa cửa nhà.

Thật ra tình yêu thương và gươm giáo rất đi song song với nhau, vì tình yêu thương chúng ta cần phải bảo vệ người vô tội để chống kẻ ác. Vì tình yêu

thương mà Chúa Jêsus phải chết trên cây thập tự. Tình yêu thương và công bình phải đi đôi với nhau, đó là bản tính của Đức Chúa Trời.

Chúng ta đang sống trong một thế giới có đầy tội lỗi và điều ác, cho nên lúc nào cũng cần phải ngăn chặn điều ác xảy ra, và muốn ngăn chặn điều ác xảy ra, thì đương nhiên phải dùng đến sức mạnh. Và đôi lúc chúng ta phải dùng gươm giáo hay vũ khí để làm thành việc đó. **Nếu gươm giáo không đi đôi với tình yêu thương, thì chúng ta hãy thu những khẩu súng của hết thảy cảnh sát lại.** Và cấm không làm bất cứ một món đồ nào mà có thể dùng để giết người được.

Khi hai người sniper bị bắt, thì ông Chief Moose nói rằng, 'Chúng tôi hiện đang cầm giữ vũ khí'. Dường như ý ông ta muốn cho rằng, những người bị bắn là đều do khẩu súng mà gây ra. Còn gia đình của hai anh chàng snippers đã thừa kiện công ty làm nên khẩu súng mà hai anh Snippers dùng. Nếu công ty làm nên khẩu súng này thua cuộc trong tòa án, thì chắc là công ty này sẽ thừa kiện lại công ty bán sắt. Còn nếu một ai cầm dao giết người, thì người đó có thể thừa kiện công ty làm nên con dao... Thừa bạn, vũ khí là vật vô tri, không hại ai được, không làm ác được. Nhưng con người thì ngược lại, vì Thánh Kinh đã nói 'Đức Giê-hô-va thấy sự hung ác của loài người trên mặt đất rất nhiều, và các ý tưởng của lòng họ chỉ là xấu luôn;' (SángThê.6:5). Tại sao Hoa kỳ, Trung Quốc, Ấn Độ, Pakistan, Do Thái có vũ khí Hạt nhân, mà không sao? Nhưng tại sao lại cấm Iraq không được có những vũ khí đó? Vì lịch sử cho chúng ta biết rằng vũ khí Hạt nhân không làm hại người, điều làm hại người, là những ai sử dụng vũ khí đó không chính đáng.

15. Đôi lúc chúng ta khó quyết định được cuộc chiến tranh nào là công bình, hoặc không công bình. Chúng ta cũng không cần cứ vào cảm giác hay lòng yêu tổ quốc của chúng ta. Nhưng chúng ta cần phải tra cứu kỹ càng trên nền tảng về đạo đức luân lý trong Thánh Kinh, và đương nhiên với sự cầu nguyện nhiều.

Cuộc chiến tranh phải khởi đầu bởi nhà cầm quyền chứ không phải cá nhân, vì Đức Chúa Trời ban thanh gươm cho nhà cầm quyền.

Trong cuộc chiến tranh, chúng ta không nên lạm dụng sức mạnh của mình mà tàn phá hay tiêu diệt quốc gia khác; chúng ta cũng phải tìm mọi cách để tránh đừng làm thiệt hại dân chúng. Trong Phục.20:19-20 nói rằng, '**Khi người vây một thành nào lâu đọng hãm chiếm, chớ lấy rìu chặt những cây của thành đó, vì người có thể ăn được trái nó. Vây, chớ chặt nó; vì cây ngoài đồng há là một người để bị người vây sao? Người chỉ phải phá hại và chặt những cây mình biết chẳng phải là cây ăn trái; hãy dùng nó cắt đôn lũy để đánh thành đương làm giặc với mình đó, cho đến chừng nào nó đầu hàng.'** Nói cách khác, chúng ta không làm như những dân cổ xưa, chúng ta không tiêu diệt, hay đốt phá hết những tài sản của quân địch. Và cũng không tấn công dân cư, nhưng chỉ tấn công nhà cầm quyền của quốc gia đó mà thôi.

Khi chiến tranh xảy ra chúng ta cần phải rất cẩn thận về ý định dùng đến bom Hạt nhân (nuclear bomb). Vì nó có thể hại đến những người dân thường. Chúng ta chỉ nghĩ đến dùng bom này khi nào không còn cách khác mà thôi.

Chúng ta không bao giờ đối xử tàn nhẫn với những quân tù bắt được, và những người dân của quốc gia đó, chúng ta là con dân Chúa, thì chúng ta cần phải có một đạo đức cao để phản ảnh Đức Chúa Trời.

Lời Cuối:

Nếu thế giới này không có điều ác, thì thật gần như là thiên đàng trên đất. Nhưng vì điều ác có đầy trên mặt đất, cho nên chúng ta cần phải tiêu trừ điều ác để có một thế giới tốt đẹp hơn, và đôi lúc chúng ta cần phải dùng sức mạnh mới có thể tiêu trừ

được điều ác. Chính vì vậy mà có những chiến tranh rất chính đáng và cần phải đánh. Vì bảo vệ sự an ninh cho dân chúng của quốc gia mình, vì phòng ngừa quân địch tấn công mình, và vì quốc gia đó muốn xâm chiếm quốc gia mình. Những cuộc chiến tranh này hoàn toàn không trái lại với Thánh Kinh.

Tôi thấy có một số người cầm bản biểu tình như, 'Bình An Không Chiến Tranh', 'Chiến Tranh Giết Người'...v.v. Nhưng tôi không thấy một ai cầm bản như, 'Sadam Bỏ Vũ Khí Hóa Học', 'Sadam Bỏ Vũ Khí Vi Trùng'...v.v. Phần đông những người biểu tình chống lại chiến tranh, cũng là những người muốn giết chết những em bé trong lòng mẹ theo kiểu mẫu 'phá thai tự do'.

Thưa bạn, nếu chúng ta có thể ngăn chặn được một vụ thảm hiếp mà không làm, thì chúng ta đã làm trái với đạo đức luân lý rồi. Nếu chúng ta có thể cứu được một người xấp chết mà không làm, thì chúng ta chẳng khác nào là kẻ sát nhân. Nếu chúng ta có thể ngăn chặn được một vụ khủng bố (chẳng hạn như 11/9) mà không làm, thì chúng ta là kẻ độc ác. Nếu chúng ta có thể bảo vệ vợ con mình để khỏi bị sát hại mà không làm, thì chúng ta là kẻ đã hại vợ con mình. Một quốc gia có thể bảo vệ dân chúng mình để khỏi bị tiêu diệt mà không làm, thì quốc gia đó đã giết chính dân mình. Xin bạn hãy suy nghĩ kỹ về những điều này.

Trần Tấn Hưng